

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 17.

Tiende Session.

6te Møde.

Torsdagen den 8de Octbr.

(Fortsat.)

C. C. Møller (forts.): Dersom saaledes en Læredreng løber fra Et idag og til et Andet imorgen, til Et iaar og til et Andet ad Aare, saa vil det blive Tilfældet, at han slet ikke kommer til at duelliggjøres til nogensomhelst Profession. Det er derfor vi mene, at der bør holdes paa Duellighedsprøverne, fordi det vil være til Bedste for disse unge Menneker, naar de efter flere Aars Lære skulle aflægge en Prøve. Vel har jeg hørt den Mening gjort gjældende, at der ikke gjøres Svendepøver, men det er dog bekiendt, at der gjøres Svendepøver, og det kunde jo ogsaa være muligt, at denne Svendepøve kunde udvides, at der kunde ved den fordres mere, end der hidtil er forlangt, og at den saa gav Adkomst til at nedfætte sig som Mester. Duellighedsprøve er gavnlig for de Unge, den concentrerer og sammenholder hele deres Virksomhed og baner dem lettere Afgang til Fortjeneste. Jeg troer, at denne Sagen fra et Haaandværk til et andet vil være meget skadelig og forværvelig.

Med Hensyn til de enkelte Paragrapher skal jeg tillade mig at gjøre en Bemærkning til § 2 Nr. 4, som næsten var den eneste, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) holdt paa. Jeg finder, at det er en betænkelig Sag, naar der staaer, at „Kongen ganske eller tildeels kan tilstaae et fremmed Lands Undersaatter lige Afgang med Landets egne Børn til her at drive Næ-

ring“, lige Ret, altsaa uden at underkaste sig nogen af de foreslaaede Betingelser. Jeg vilde finde det betænkeligt, om det skulde staae i Kongens Magt og Haand at kunne give fremmede Indvaanere, i saa stort et Tal han vilde, lige Afgang til Erhverv og Næringsbrug her i Landet med Landets Indfødte. Det er langt fra, at jeg frygter for, at vor Konge skulde gjøre det saaledes, at vi havde Grund til at anke derover, men vi vide ikke, hvem der i Fremtiden kan komme til at regjere over os; derfor forekommer denne Bestemmelse mig utilraadelig, thi vi have seet, at der har været Konger i Landet, som have givet et andet Lands Undersaatter særlige og tidt for de Indfødte prægraverende Rettigheder, og det kunde let atter skee, naar der stod uden videre, at Kongen kunde ganske tilstaae et fremmed Lands Indvaanere lige Ret og Afgang med Landets egne Børn. Jeg veed ikke, hvorfor denne Bestemmelse egentlig er optagen her. Der staaer i Forveien, at vi skulle respectere den Adkomst, som er givet fremmede Landes Undersaatter ved Tractater og Overenskomster, og saaledes veed jeg f. Ex., at der er en Bevilling, som er givet, jeg troer af Christian IV, og som har fremkaldt megen Misfornøielse, navnlig hos Kobbersmeddene; det er nemlig den Rettighed, som er givet de belgiske Kjedelførere eller Kobberhandlere; men jeg synes, at noget Lignende kunde let befrygtes, naar der stod, at Kongen kunde give efter egen Indskydelse og uden objective Grunde et fremmed Lands Undersaatter lige Ret med de Indfødte.

Med Hensyn til § 7 maa jeg slutte mig til, hvad de ærede Rigsdagsmænd for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) og Holbek Amts 2den